

Ewa Szary

"Problematyka lamentów chłopskich", Andrzej Litwornia, Wrocław 1970 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/38, 205

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ LIPŃSKI Wojciech: Sport w literaturze. Komunikat. W: Literatura i metodologia. /Siódma i ósma/ Konferencja teoretycznoliteracka w Spale i Ustroniu. Red. Jan Trzynadłowski. Wrocław 1970 s. 229-237.

Praca z zakresu socjologii literatury, wprowadzająca również ustalenia teoretyczne /próba typologii ekfrazy/, a mająca za przedmiot literaturę o tematyce sportowej. Omówieniu kariery literatury sportowej w Xx w. towarzyszy refleksja nad antyczną literaturą sportową, reprezentowaną m.in. przez: odę pindaryczną i ekfrazę. Określając warunki historyczno-społeczne, w których sport staje się mitem XX wieku - autor charakteryzuje literaturę sportową na tle literatury masowej.

BP/38

E.Sz.

/I/ LITWORNIA Andrzej: Problematyka lamentów chłopskich. W: Literatura i metodologia. /Siódma i ósma/ Konferencja teoretycznoliteracka w Spale i Ustroniu. Red. Jan Trzynadłowski. Wrocław 1970 s. 9-33.

Praca historycznoliteracka i zarazem teoretycznoliteracka, mająca za przedmiot: teksty pochodzące z pierwszej połowy XVII wieku, wywodzące się z poezji publicystycznej, a określane mianem lamentów chłopskich. Śledząc użycie terminu "lament" i terminów pokrewnych w tekstach staropolskich autor próbuje ustalić status gatunkowy lamentów chłopskich /tzn. podać jego wyznaczniki językowe, wersyfikacyjne i tematyczne/ oraz określić stopień samodzielności i odrębności tego gatunku - od lamentu sensu stricto, skargi, dumy, elegii i innych. Kolejno rozpatruje autor dalsze problemy: stosunek podmiotu wypowiadającego do tematu /bierny - aktywny/, stopień konwencjonalizacji elementów stylistycznych i kompozycyjnych wierszy /np. formuły początku i końca, obecność dialogu i monologu/ oraz zagadnienie ludowego bądź nieludowego ich pochodzenia.

BP/38

E.Sz.